

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1081/2006

KOM(2011) 607 endelig — 2011/0268 (COD)

(2012/C 143/16)

Ordfører: **Xavier VERBOVEN**

Medordfører: **Miguel Angel CABRA DE LUNA**

Rådet og Europa-Parlamentet besluttede henholdsvis den 27. oktober 2011 og den 25. oktober 2011 under henvisning til artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1081/2006

COM(2011) 607 final – 2011/0268 (COD).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab, som vedtog sin udtalelse den 25. januar 2012.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 478. plenarforsamling den 22.-23. februar 2012, mødet den 22. februar, følgende udtalelse med 217 stemmer for, 5 imod og 7 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1 Princippet om økonomisk, social og territorial samhørighed samt solidaritetsprincippet, som er indskrevet i traktaterne, udgør to af de vigtigste søjler for integrationen af borgere og territorier. Som det vigtigste finansielle EU-instrument til fremme af de menneskelige ressourcer vil ESF fortsat bidrage til at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed som indskrevet i artikel 162 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

1.2 Økonomisk, social og territorial samhørighed skal fortsat være et centralt led i Europa 2020-strategien. Alle civilsamfundets aktører, herunder det frivillige arbejde, anerkendes som en vigtig faktor for opnåelse af Europa 2020-strategiens målsætninger som bekræftet i Rådets konklusioner af 3. oktober 2011⁽¹⁾.

1.3 EØSU går ind for, at de ESF-finansierede prioriteter i henhold til artikel 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal bidrage til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. ESF bør støtte opfyldelsen af alle forpligtelser i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, bl.a. med hensyn til uddannelse, beskæftigelse og tilgængelighed.

1.4 Den Europæiske Socialfond bør være det vigtigste støtteinstrument til gennemførelse af Europa 2020-strategiens mål, navnlig målene for beskæftigelse, uddannelse, social inklusion og fattigdomsbekæmpelse. Fonden bør støtte de politikker, medlemsstaterne fører inden for rammerne af de integrerede retningslinjer og de nationale reformprogrammer. EØSU mener, at de nationale reformprogrammer bl.a. bør omfatte målene for social inklusion af de mest sårbare grupper, herunder unge, kvinder, indvandrere, langtidsløse, ældre og handicappede, med henblik på at reformprogrammerne kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap – og etniske mindretal. Herudover bør disse programmer omfatte de mål, der indgår i opnåelsen af det overordnede Europa 2020-mål, nemlig at reducere antallet af personer, der lever i fattigdom, med 20 millioner inden 2020.

1.5 Fremme af beskæftigelse og social inklusion (f.eks. via beskæftigelse), navnlig af de mest sårbare grupper, herunder unge, kvinder, indvandrere, langtidsløse, ældre, handicappede og etniske mindretal, er og bør fortsat være Socialfondens prioritetsområder i samtlige regioner i EU. Mindst 40 % af ESF's samlede ressourcer i hver medlemsstat bør tildeles det tematiske mål "fremme af beskæftigelse og støtte til arbejdskraftens mobilitet".

1.6 EØSU hilser det velkommen, at der er lagt vægt på social innovation og muligheden for at støtte projekter, der er relateret til socialøkonomien, den sociale iværksætterkultur og sociale virksomheder.

⁽¹⁾ 3114. møde i Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) den 3. oktober 2011 i Luxembourg, punkt 12.

1.7 De øgede investeringer i infrastruktur, regional konkurrenceevne og virksomhedsudvikling bør ledsages af foranstaltninger til skabelse af varig beskæftigelse, der lanceres som led i arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken, den sociale inklusion, forbedringen af arbejdstagernes, virksomhedernes og virksomhedsledernes tilpasningsevne og med henblik på at styrke den administrative kapacitet.

1.8 Den europæiske beskæftigelsesstrategi og de europæiske politikker til fremme af den sociale inklusion bør på ny gøres til centrale punkter i EU's prioriteter, og der bør frigøres flere midler til skabelse af flere og bedre job.

1.9 EØSU er af den opfattelse, at den fælles strategiske ramme afspejler de investeringsprioriteringer, der følger af Europa 2020-strategiens målsætninger, idet den beskriver fordelene ved et mere åbent og tilgængeligt arbejdsmarked navnlig for de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet (såsom unge, kvinder, indvandrere, langtidsledige, ældre, handicappede og etniske mindretal m.fl.).

1.10 EØSU bakker op om ESF's bidrag til de andre prioriteter i Europa 2020-strategien: forskning og innovation, adgang til og brug af informations- og kommunikationsteknologier, øget konkurrenceevne i små og mellemstore virksomheder, miljøbeskyttelse, overgang til en lavemissionsøkonomi og bæredygtig ressourceudnyttelse.

1.11 EØSU støtter den tematiske koncentration og komplementariteten med de øvrige eksisterende finansielle instrumenter for at opnå en tilstrækkelig stor og synlig effekt.

1.12 EØSU støtter forslaget om, at mindst 20 % af ESF's samlede ressourcer skal tildeles det tematiske mål "fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse", som skal integrere de borgere, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet.

1.13 Partnerskabsprincippet, som omfatter arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer samt organisationer, der repræsenterer civilsamfundet, miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer med ansvar for at fremme ligestilling og ikke-forskelsbehandling, er den grundlæggende garanti for, at foranstaltninger knyttet til strukturfondene, herunder navnlig Den Europæiske Socialfond, er velfungerende.

1.14 Den europæiske adfærdskodeks for gennemførelsen af partnerskabsprincippet skal afklare og definere den rolle, som hver enkelt partner på de forskellige niveauer spiller, samt præcisere, at skønt den sociale dialog henhører under arbejdsmarkedsparternes enekompetence, skal alle partnere som anerkendes i artikel 5 i forslaget til forordning om fælles bestem-

melser for fondene⁽²⁾, garanteres adgang til at deltage i de forskellige faser af fondenes gennemførelse, herunder fastlæggelsen og gennemførelsen af operationelle programmer, og tildeles passende finansiering for at sikre deres deltagelse.

1.15 EØSU afviser aldeles Kommissionens forslag om anvendelse af de finansielle sanktioner og incitament, der er knyttet til stabilitets- og vækstpacten, på strukturfondene.

1.16 Strukturfondene er ikke i sig selv tilstrækkelige til at imødegå krisen. Europa har brug for en anden økonomisk styring baseret på ansvarlig forvaltning, hvor der fokuseres på vækst og konkurrenceevne og hvor man fremmer investeringer, herunder i menneskelige ressourcer, samt principperne om retfærdighed, samhørighed, solidaritet og social integration. EU's budget bør omlægges efter disse principper.

1.17 Den Europæiske Socialfonds budget bør opretholdes på mindst samme niveau som i den sidste programmeringsperiode. Den bør også anvendes til at fremme offentlighedens deltagelse, styrke civilsamfundet og øge bevidstheden om de fælles europæiske værdier.

2. Baggrund: forslagene til EU's flerårige finansielle ramme og samhørighedspolitikken for 2014-2020

2.1 Den nye politiske ramme for det kommende årti, dvs. Europa 2020-strategien, blev godkendt af Det Europæiske Råd den 17. juni 2010.

2.2 Kommissionen fremlagde den 29. juni 2011 forslaget til "Et budget for Europa 2020", som fastlægger de nye finansielle overslag for EU for perioden 2014-2020.

2.3 Den 6. oktober 2011 fremlagde Kommissionen sine lovgivningsforslag om strukturfondene, herunder Den Europæiske Socialfond.

2.4 Disse forslag har været genstand for en bred høring af civilsamfundet og de berørte parter. Høringen blev afsluttet ved udgangen af året. I januar 2012 offentliggør Kommissionen det sidste sæt forslag om den fælles strategiske ramme, som vil blive forelagt Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

2.5 Nærmere bestemt hvad angår ESF's fremtid vedtog EØSU den 15. marts 2011 en udtalelse om "Den europæiske socialfonds fremtid efter 2013"⁽³⁾. Det bør undersøges, om de vigtigste elementer er blevet medtaget i forslaget til fremtidig forordning om ESF, som denne udtalelse omhandler.

⁽²⁾ COM(2011) 615 final.

⁽³⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 8-14.

2.6 Den aktuelle økonomiske situation: for at kunne analysere de finansielle overslag på passende vis må man ikke forbigå den generelle situation præget af globaliseringens udfordringer, de demografiske og migratoriske tendenser og frem for alt den dybe økonomiske krise, som har ændret de præmisser, Europa 2020-strategien var baseret på, radikalt. Følgelig er det afgørende, at de øgede investeringer i infrastruktur, regional konkurrenceevne og virksomhedsudvikling – især rettet mod SMV'er og virksomheder i den sociale økonomi – bliver ledsaget af foranstaltninger til skabelse af varig beskæftigelse på politikområderne arbejdsmarked, almen og faglig uddannelse, social inklusion samt arbejdstagernes, virksomhedernes og virksomhedsledernes tilpasningsevne.

2.7 Målene og instrumenterne i Europa 2020-strategien, som grundlæggende er positive, bør målrettes bedre og tilpasses den nye situation. Dette bør ske inden for rammerne af et reguleret og rummeligt arbejdsmarked, som giver de EU-borgere – især dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet (unge, kvinder, indvandrere, langtidsledige, ældre, handicappede og etniske mindretal m.fl.) – mulighed for at få stabil og god beskæftigelse, som svarer til deres kvalifikationer.

2.8 Der må foretages en lang række forbedringer af gennemførelsen og de praktiske aspekter ved adgangen til ESF-finansiering. Dette skal især ske ved at reducere den administrative byrde før og under gennemførelsen af det operationelle program ved at gøre procedurerne for adgang til finansiering mere fleksible, fremskynde udbetalingerne med henblik på at mindske den finansielle byrde for dem, der gennemfører programmerne, forenkle fakturerings- og afregningsprocedurerne og anvende princippet om ensartede satser på et bredere, men realistisk grundlag.

2.9 EØSU er af den opfattelse, at den fælles strategiske ramme afspejler de investeringsprioriteringer, der følger af Europa 2020-strategiens målsætninger, idet den beskriver fordelene ved et mere åbent og tilgængeligt arbejdsmarked navnlig for dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet (såsom unge, kvinder, migranter, langtidsledige, ældre, handicappede, etniske mindretal m.fl.). Man bør i højere grad benytte globaltilskud for at lette mindre ngo'ers adgang til fondsmidler.

2.10 Den Europæiske Socialfond bør være det vigtigste støtteinstrument til gennemførelse af Europa 2020-strategiens mål, navnlig målene for beskæftigelse, uddannelse, social inklusion og fattigdomsbekæmpelse. Fonden bør støtte de politikker, medlemsstaterne fører inden for rammerne af de integrerede retningslinjer og de nationale reformprogrammer. EØSU mener, at de nationale reformprogrammer bl.a. bør omfatte målene for social inklusion af de mest sårbare grupper, herunder unge, kvinder, indvandrere, langtidsledige, ældre og handicappede, med henblik på at reformprogrammerne kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap – og etniske mindretal. Herudover bør de omfatte de mål, der indgår i opnåelsen af det overordnede Europa 2020-mål, nemlig at reducere antallet af personer, der lever i fattigdom, med 20 millioner inden 2020.

2.11 Den Europæiske Socialfond bør anvendes til at fremme offentlighedens deltagelse, styrke civilsamfundet og øge bevidstheden om de fælles europæiske værdier.

3. Generelle bemærkninger til forslaget til forordning den fremtidige ESF-forordning

3.1 EU's budget bør styrkes, navnlig i de afsnit, der understøtter økonomisk vækst, social samhørighed, innovation (herunder social innovation) og bæredygtig udvikling på nationalt og regionalt plan.

3.2 EØSU mener i lyset af Kommissionens forslag, at EU's samlede budget under alle omstændigheder vil være mindre trods den potentielle afgift på finansielle transaktioner og forøgelsen af Den Europæiske Socialfonds budget.

3.3 Som det allerede er tilfældet i indeværende programmeringsperiode vil regionerne modtage en differentieret støtte afhængigt af deres økonomiske udviklingsniveau. Dette niveau bør dog ikke udelukkende måles på grundlag af BNP pr. indbygger. Andre kriterier bør også tages med i betragtning, såsom arbejdsløshedsprocent, beskæftigelsesgrad og erhvervsfrekvens, kvalifikationsniveau, fattigdomsgrad, niveauer for velfærd og social integration samt skolefrafaldsprocent.

3.4 Hvad angår indførelsen af en ny kategori af "overgangsregioner" med et gennemsnitligt BNP pr. indbygger på mellem 75 % og 90 % af EU-gennemsnittet kan EØSU godt acceptere denne foranstaltning på den betingelse, at den ikke sker på bekostning af de midler, der afsættes til de økonomisk svageste regioner. I betragtning af deres sårbarhed bør beskæftigelsesforanstaltningerne for de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet (langtidsledige, unge, kvinder, indvandrere, ældre, handicappede og etniske mindretal) kunne finansieres uafhængigt af de forskellige kategorier af regioner.

3.5 Strukturfondene er nøgleinstrumenterne til at mindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder og for de forskellige sociale grupper inden for rammerne af en strategi for opnåelse af de prioriterede mål for det, som i medlemsstaterne, regionerne og lokalområderne går under navnet "intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst".

3.6 Det er klart, at i den aktuelle økonomiske krise bør den europæiske beskæftigelsesstrategi på ny placeres centralt blandt EU's prioriteter, og der bør frigives flere midler til skabelse af flere og bedre job.

3.7 EØSU mener, at Den Europæiske Socialfond bør være det vigtigste støtteinstrument til gennemførelse af EU's socialpolitikker, navnlig på områderne beskæftigelse, uddannelse, social inklusion og fattigdomsbekæmpelse, og at fonden også bør have denne prioriterede rolle inden for Europa 2020-strategien.

3.8 ESF bør ikke begrænses til gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne i deres hidtidige udformning. ESF's rolle i gennemførelsen af den sociale dagsorden⁽⁴⁾ bør også styrkes.

3.9 ESF bør både støtte de politikker, som medlemsstaterne fører som led i de nationale reformplaner, og bidrage til opnåelse af andre vigtige prioriteter i Europa 2020-strategien, såsom flere investeringer i forskning og innovation, øget konkurrenceevne i små og mellemstore virksomheder, overgang til en lavemissionsøkonomi og bæredygtig ressourcudnyttelse.

3.10 I den nuværende exceptionelle situation bør ESF også undtagelsesvist målrettes mod bekæmpelse af den økonomiske krise, beskyttelse af arbejdstagerne og de dårligst stillede borgere mod dens følger. Når krisen er overvundet bør fonden også anvendes til forebyggende foranstaltninger bl.a. for at styrke den menneskelige sikkerhed og tryghed. Nærmere bestemt bør den – forhåbentligt midlertidigt – yde støtte til langtidsløse, de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, unge, kvinder, indvandrere, ældre, handicappede, etniske mindretal m.fl.

3.11 For at nå dette resultat mener EØSU, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen bør være et supplement til Den Europæiske Socialfond og eventuelt på sigt inkluderes i ESF for at rette større fokus mod arbejdsløsheden og lette anvendelsen af fonden. Det er også vigtigt at sikre bedre overensstemmelse mellem de to fondes principper frem for alt på områderne partnerskab og især arbejdsmarkedsparternes deltagelse.

3.12 EØSU foreslår at lade Den Europæiske Globaliseringsfond trække på Den Europæiske Socialfonds ekspertise i sociale anliggender for at sikre komplementaritet og kohærens. Eftersom ESF har ekspertisen til at behandle ansøgninger ret hurtigt, ville budgetmyndighedernes godkendelse være en formalitet, som baseres på en positiv udtalelse fra ESF.

3.13 EØSU går ikke ind for at medtage landbrugerne i Globaliseringsfondens kompetenceområde ved at øremærke hovedparten af midlerne eller ligefrem forvaltningen af dem til landbrugssektoren. Den fælles landbrugspolitik og den "nye reserve til kriser" i landbrugssektoren skulle gøre det muligt at støtte landbrugsindustrien mere effektivt. EØSU ønsker endvidere en forsikring om, at ESF-midler til teknisk bistand fortsat vil være tilgængelige for civilsamfundet (det bemærkes, at teknisk bistand ikke nævnes specifikt i ESF-forordningen).

3.14 EØSU mener, at partnerskabsprincippet bør spille en nøglerolle ved at sikre, at EU's strukturfondsforanstaltninger fungerer godt. Strukturfondsforordningerne bør mere tydeligt definere partnerskabsprincippet i stedet for blot at henvise til "de nationale regler og fremgangsmåder", og de enkelte part-

ners rolle på regionalt og lokalt plan må fastlægges klart. EØSU anbefaler en specifik anerkendelse af civilsamfundets rolle (som fremhævet i Europa 2020-strategien) i gennemførelsen af projekter for social inklusion og bekæmpelse af fattigdom.

4. Særlige bemærkninger og forslag vedrørende de forskellige kapitler

4.1 Almindelige bestemmelser

4.1.1 EØSU støtter den tematiske tilgang, der er centreret omkring fire tematiske mål omsat i interventionskategorier eller investeringsprioriteter:

- fremme af beskæftigelse og støtte til arbejdskraftens mobilitet
- investering i uddannelse, færdigheder og livslang læring
- fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse
- styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiv offentlig forvaltning.

4.1.2 I hver medlemsstat skal mindst 40 % af de samlede ESF-midler afsættes til det tematiske mål "fremme af beskæftigelse og støtte til arbejdskraftens mobilitet". EØSU støtter forslaget om, at mindst 20 % af ESF's samlede ressourcer skal tildeles det tematiske mål "fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse" for at fremme social integration gennem beskæftigelse og uddannelse, navnlig af de mest sårbare grupper, herunder de unge, kvinder, indvandrere, ældre mennesker, handicappede, etniske mindretal m.fl., især med henblik på at nå målet om at reducere antallet af fattige med mindst 20 millioner inden 2020.

4.1.3 Inden for rammerne af Europa 2020-strategien er beskæftigelsesfremme, social inklusion og uddannelse prioriterede områder for ESF og bør fortsætte med at være det.

4.1.4 ESF bør støtte territoriale beskæftigelsespagter og lokale initiativer til fremme af beskæftigelse, social inddragelse og uddannelse, samt stimulere markedet gennem skabelse af nye virksomheder, navnlig SMV'er og sociale virksomheder, og især ved at fremme af e-inddragelse, kultur og kreativitet som faktorer, der kan forbedre borgernes beskæftigelsesegnethed. Man bør også fremme offentlighedens deltagelse i beslutningsprocessen, styrke civilsamfundet og øge bevidstheden om de fælles europæiske værdier.

4.1.5 EØSU hilser det velkommen, at der er lagt vægt på social innovation og muligheder for at støtte projekter, der er relateret til socialøkonomien, den sociale iværksætterkultur og sociale virksomheder.

⁽⁴⁾ "Den nye sociale dagsorden: muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa" (COM(2008) 412 final).

4.1.6 EØSU bifalder, at ESF støtter tværnationalt samarbejde som et middel til at fremme gensidig læring og derigennem øge effektiviteten af politikker, der understøttes af ESF.

4.2 Særlige bestemmelser for programmering og gennemførelse – Partnerskabsprincippet

4.2.1 EØSU mener, at partnerskabsprincippet bør spille en nøglerolle ved at sikre, at EU's strukturfondsforanstaltninger fungerer godt.

4.2.2 Strukturfondsforordningerne bør mere tydeligt definere partnerskabsprincippet i stedet for blot at henvise til "de nationale regler og fremgangsmåder", og de enkelte partners rolle på regionalt og lokalt plan må fastlægges klart. Man bør afsætte de fornødne midler til dette.

4.2.3 Den europæiske adfærdskodeks for gennemførelsen af partnerskabsprincippet skal afklare og definere den rolle, som hver enkelt partner på de forskellige niveauer spiller, samt præcisere, at skønt den sociale dialog henhører under arbejdsmarkedsparternes enekompetence, skal alle partnere, som anerkendes i artikel 5 i forslaget til forordning om fælles bestemmelser for fondene⁽⁵⁾, garanteres adgang til at deltage i de forskellige faser af fondenes gennemførelse, herunder fastlæggelsen og gennemførelsen af operationelle programmer, og tildeles passende finansiering for at sikre deres deltagelse.

4.2.4 Partnerne bør fra første færd have adgang til midler til teknisk bistand, så denne bistand kan inddrages strategisk i udformningen, gennemførelsen og overvågningen af strukturfondsprogrammerne. Teknisk bistand er også vigtig for at sikre repræsentation i de overvågningsudvalg, som udarbejder og gennemfører de operationelle programmer på alle niveauer, og for at yde teknisk støtte til potentielle projektudviklere.

4.2.5 Den nuværende metode, der går ud på at høre arbejdsmarkedsparterne sammen med medlemsstaterne i ESF-udvalget, kunne udgøre et godt eksempel på en fremgangsmåde, som kunne anvendes i alle fonde. EØSU anbefaler, at samme platform udstyres med deltagelsesmekanismer for alle partnere, der anerkendes i artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser for fondene.

4.2.6 Støtte til arbejdsmarkedsparternes og andre interessenters, herunder navnlig ikke-statslige organisationers, deltagelse i ESF-finansierede aktioner, bør ikke begrænses til de fattigste regioner og/eller dem, der er dækket af Samhørighedsfonden, men tværtimod udvides til alle EU's medlemsstater og regioner.

4.2.7 EØSU mener, at 2 % af ESF's samlede ressourcer bør øremærkes til arbejdsmarkedsparternes deltagelse, og at yderligere 2 % bør afsættes til at styrke deltagelsen af andre partnere, som anerkendes i artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser for fondene.

4.3 Særlige bestemmelser for procedurer, resultater og "konditionalitet"

4.3.1 EØSU er enig i, at evalueringen, effektiviteten og resultaterne af fondsanvendelsen må forbedres.

4.3.2 EØSU støtter endvidere enhver foranstaltning, som tager sigte på at begrænse og ændre fokus for strukturfondenes prioriteter, at reducere de administrative begrænsninger og byrder og fremskynde projektudgifter og udbetalinger.

4.3.3 Der bør fastlægges resultatindikatorer, men det er samtidigt vigtigt, at der er både kvantitative og kvalitative kriterier. Dette omfatter evaluering af resultater i form af foranstaltningernes effektivitet, kvaliteten af de arbejdspladser, der er skabt, og en liste over positive tiltag til sikring af den sociale integration.

4.3.4 EØSU nærer imidlertid alvorlige betænkeligheder ved, at der altid foretages en kobling mellem resultater og tildeling af fondsmidler. Kigger man på beskæftigelsespolitikken og, mere generelt, socialpolitikkerne, viser det sig, at resultaterne er vanskeligere at måle og mindre synlige end ved f.eks. transportpolitikken. Det gælder navnlig, hvis resultaterne udelukkende er relateret til hårde økonomiske indikatorer som f.eks. job. Der bør i stedet opfordres til at anvende passende resultatindikatorer for dem, der har størst brug for hjælp, såsom tilbagelagt strækning mellem hjem og arbejde, og andre bløde resultater, herunder frivilligt arbejde. Hertil kommer, at der, hvis tildelingen af midler er afhængig af resultater, opstår fare for, at de, der befinder sig længst fra arbejdsmarkedet – og som derfor har vanskeligere ved at opnå "positive" resultater på kort sigt – kun får begrænset, eller slet ingen, adgang til disse fondsmidler. For at kunne evaluere resultaterne af de programmer, der er samfinansieret af ESF, er det endvidere afgørende vigtigt, at ESF-forordningen fastlægger "fælles output- og resultatindikatorer for deltagerne", der i tilstrækkelig grad afspejler disse resultatrelaterede vanskeligheder og komplikationer.

4.3.5 ESF-forordningens "fælles outputindikatorer for enheder" bør omfatte antallet af projekter, der er udviklet i et partnerskabsarbejde, og de "fælles, mere langsigtede resultatindikatorer angående deltagere" bør omfatte deltagere, som har mindsket deres sociale afhængighed.

4.3.6 Betingelserne for anvendelse af EU-fonde bør i høj grad være fokuseret på udvalgte relevante mål, men bør ikke straffe den svageste medlemsstat. De bør endvidere tage sigte på at støtte økonomisk vækst og øget beskæftigelse samt social samhørighed.

4.3.7 EØSU afviser aldeles Kommissionens forslag om anvendelse af de finansielle sanktioner og incitament, der er knyttet til stabilitets- og vækstpacten, på strukturfondene. Sådanne sanktioner ville gå ud over medlemsstater, regioner og kommuner, som i forvejen er svækkede.

⁽⁵⁾ COM(2011) 615 final.

4.3.8 Hertil kommer, at solidariteten i Europa, som endnu ikke er udviklet tilstrækkeligt, ville blive truet på grund af manglende hensyntagen til makroøkonomiske forpligtelser. Det ville betyde, at EU's mest sårbare borgere og samfundsgrupper ville blive endnu fattigere, hvilket strider imod de grundlæggende principper i den økonomiske og sociale politik og i politikken for territorial samhørighed, som bekræftet i Lissabontraktaten.

Bruxelles, den 22. februar 2012

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
